

ಬರಹಕ್ಕೆ ಅನುಭವವೇ ಬಹುಮುಖ್ಯ

ಬೈತ್ರಿಕಾ ಉದಯದ 'ಜೋ ಜೋ ಲಾಲಿ'ಯ ಸಂಭಾಷಣೆಗಾರ್ತಿ

★ ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗ ಬರ್ತೀರಿ?
ಅಭಿನಯದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಆಶೆ ಇಲ್ಲ. ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಂದೆ ಶ್ರೀಧರ ಹೆಗಡೆ ಅವರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೇ ಬರಹವನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಕವಿತೆ- ಕಥೆ ಬರೆಯುವುದು ಮತ್ತು ಓದುವುದು ನನ್ನ ನೆಚ್ಚಿನ ಹವ್ಯಾಸವಾಯ್ತು. ಸೃಜನಶೀಲವಾಗಿಯೇ ಏನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬಯಕೆಯೂ ನನ್ನಲ್ಲಿತ್ತು. ಕವಿಗೊಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕಥೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಉದಯದಿಂದ 'ಸರಯೂ' ಧಾರಾವಾಹಿಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ಬರೆಯುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಭಯದಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಿದೆ. ನಂತರ 'ಜೋ ಜೋ ಲಾಲಿ' ಇದು ಎರಡನೇ ಧಾರಾವಾಹಿ. ಇದರ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಕಲರ್ಸ್ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಧಾರಾವಾಹಿಗೆ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ನಟನೆಗಿಂತ ಬರವಣಿಗೆಯೇ ನನ್ನ ಆದ್ಯತೆ.

★ ಕಥೆಯನ್ನು ಒಂದು ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸುವವರ ಸವಾಲು ಏನು?
ಕಥೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಒಂದೇ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಡೈಲಾಗ್ ಹೇಳಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮಾತನಾಡಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ವೀಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ಕೈಲಿರುವ ರಿಮೋಟ್‌ಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡದಂತೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅನಾವಶ್ಯಕ ಅನ್ನಿಸದಂತೆ ಕತೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಕಂಟೆಂಟ್ ಎರಡೂ ಹೊಸತಾಗಿರಬೇಕು. ನಿರ್ದೇಶಕರು ಬಯಸುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆ ಇರಬೇಕು. ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮದೇ ಆದ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

★ ಲೇಖಕರಾಗಬೇಕು ಎಂದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?
ಒಂದಿಷ್ಟು ಓದು ಅವಶ್ಯ. ಓದಿದ್ದನ್ನೇ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಜೀವನಾನುಭವ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಬರವಣಿಗೆ ಎನ್ನುವುದು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆ. ಒಂದು ಪದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಹಲವು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಲೇಖಕರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಯೂ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು. ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗೆ ಒಮ್ಮೆಯೂ ಹೋಗದಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿನ ಭಾಷೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ

ಕಾನೂನು, ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆ ಪರಿಚಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ವೈದ್ಯ ವೃತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅರಿವು ಅನಿವಾರ್ಯ. 'ಸರಯೂ'ನಲ್ಲಿ ಕಥಾ ನಾಯಕ ಮಧು ಸೇವಿಸುತ್ತಾನೆ. ನನಗೆ ಮದ್ಯದ ಯಾವ ಬ್ರಾಂಡೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಬರೆಯಲಿ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಮೌನವಾಗಿದ್ದೆ. ಬರೆಯಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ನನ್ನ ಅಸಹಾಯಕತೆಯನ್ನು ತಂಡ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅರಿವು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಗೂಗಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದೆ. ಸ್ವಿ ಪ್ಲಾ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಗಡಿಯಾರದಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಯಿಂದ ಚಿತ್ರೀಕರಣಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರೆದು ಕೊಡಬೇಕು.

★ ಧಾರಾವಾಹಿಯಿಂದ ವೀಕ್ಷಕನಿಗಾಗುವ ಲಾಭವೇನು?
ನಾನೂ ಇಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. 'ಹೀಗೆ ನಿತ್ಯ ಬರಹದಲ್ಲಿಯೇ ತೊಡಗಿದರೆ ನಿನ್ನ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಬರಹಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?' ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸರಳ ಉತ್ತರ ಖಂಡಿತ ನನಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು. ವೀಕ್ಷಕರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಧನಾತ್ಮಕ ಅಂಶಗಳಿಗಿಂತ ಋಣಾತ್ಮಕ ಅಂಶದತ್ತವೇ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವವರು ಹೆಚ್ಚು. ಹೀಗಾಗಿ ಪುಕಾರುಗಳು ಅನಗತ್ಯ ಹಬ್ಬುತ್ತವೆ. ನೆಗೆಟಿವ್ ಅಂಶ ಕತೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಾಭಾರತ, ರಾಮಾಯಣದ ಒಂದೊಂದು ತುಣುಕನ್ನು ಆಗಾಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವುದನ್ನೂ ನಾವು ನೋಡಬಹುದು. ಆ ಮೂಲಕ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳ ಪ್ರಸ್ತುತತೆಯನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಭಾಷೆ, ಕಲಾವಿದರ ಪೌಢಿಮೆ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಖಂಡಿತಾ ಜನೋಪಯೋಗಿ ಅನ್ನುವುದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಜ್ಞಾನದ ಅಂಶ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇರುವಂತೆ ಕಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು ನಮ್ಮ ಆಯ್ಕೆ ಆಗಬೇಕು.

■ ರಾಘವೇಂದ್ರ